

Wtorek, 15 lutego 2022 r.

P9_TA(2022)0017

Wniosek Maria Borghezia o skorzystanie z immunitetu poselskiego

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2022 r. w sprawie wniosku o skorzystanie z przywilejów i immunitetu poselskiego przez Maria Borghezia (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Maria Borghezia z 13 listopada 2018 r., ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 25 marca 2019 r., złożony ponownie 27 maja 2021 r. przez Maria Borghezia i przekazany Komisji Prawnej 7 lipca 2021 r., w celu obrony jego przywilejów i immunitetów w postępowaniu karnym nr 4975/16 RGNR przed prokuraturą w Imperii we Włoszech,
- po wysłuchaniu wyjaśnień Maria Borghezia, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
- uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 5 ust. 2 oraz art. 7 i art. 9 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0015/2022),
- A. mając na uwadze, że Mario Borghezio, poseł do Parlamentu Europejskiego do dnia 2 lipca 2019 r., zwrócił się o skorzystanie z immunitetu parlamentarnego w postępowaniu karnym przed Prokuraturą w Imperii;
- B. mając na uwadze, że rzekomo doszło do sprzeczki między Mariem Borghezio a pracownikiem przedsiębiorstwa kolejowego, który miał odmówić posłowi podróży pociągiem, ponieważ nie posiadał on ważnego biletu na podróż;
- C. mając na uwadze, że Mario Borghezio podczas przesłuchania przed Komisją Prawną nie przedstawił żadnych argumentów, które pozwoliłyby stwierdzić, że przedmiotowa sprzeczka dotyczyła wyrażania opinii politycznej przez byłego posła;
- D. mając na uwadze, że w związku z tym zarzucany czyn nie dotyczy opinii wyrażonej lub głosu oddanego w ramach wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- E. mając na uwadze, że art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ma zastosowanie wyłącznie do „członków” Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że Mario Borghezio był posłem do Parlamentu Europejskiego do dnia 2 lipca 2019 r.; mając na uwadze, że utrata mandatu posła do Parlamentu Europejskiego wiąże się z utratą związanego z nim immunitetu, którego czas trwania jest ograniczony, zgodnie z art. 9 protokołu nr 7, do tego mandatu ⁽²⁾;
- F. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu ⁽³⁾;
- 1. nie wyraża zgody na skorzystanie przez Maria Borghezia z przywilejów i immunitetu;
- 2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji władzom włoskim rozpatrującym sprawę i Mariowi Borgheziovi.

⁽¹⁾ wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

⁽²⁾ Wyrok Sądu w sprawie T-284/17, pkt 28.

⁽³⁾ Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlement, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.